

РЕШЕНИЕ

№ 129

гр. Търговище, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на шести ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА Д. ДАСКАЛОВА

Членове: БОРЯНА СТ. ПЕТРОВА
БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ

при участието на секретаря АНАТОЛИЯ Д. А.ОВА
като разгледа докладваното от БОРЯНА СТ. ПЕТРОВА Въззивно
гражданско дело № 20233500500216 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на „Дженерали Застраховане” АД, ЕИК ***** седалище и адрес гр.София, бул. „Княз Ал. Дондуков”, № 68, представлявано от юрисконсулт - И. Г. против Решение № 325 от 19.06.2023 г., постановено по гр. дело № 1611/23 г. по описа на Районен съд – Търговище. С атакуваното решение, съдът е осъдил „Дженерали Застраховане” АД, ЕИК ***** да заплати на А. К. Т. с ЕГН ***** от гр.Търговище, ул.“П.“, № 6, ет. 1, ап. 6, сумата от 2 664.40 лв. по сключена между страните застраховка „Каско на МПС” по полица № ***** със срок от 18.02.2022 г. до 17.02.2023 г. за л.а. „Фолксваген“ модел „Пасат“ с рег.№ *****, представляваща дължима част от обезщетение за имуществени вреди от увреждане автомобила на ищеца на 02.10.2022 г., ведно със законната лихва от 01.12.2022 г. до окончателното изплащане на задължението, на осн. чл. 405,ал.1 от КЗ и чл. 86,ал.1 от ЗЗД. Със същото решение са присъдени и разноски в полза на ищеца.

Във въззивната жалба се излагат съображения, че решението е неправилно и необосновано, постановено при неправилно приложение на материалния закон. Въззивникът твърди, че обезщетението следва да бъде определено

съгласно ОУ приложими към договора за застраховка „Каско на МПС“. Съгласно тези ОУ при искане за оценка на вреди, в частност при частична щета на МПС, което е на възраст над 5 до 10 години – страните са се съгласили, застрахователното обезщетение да бъде определено по следния начин- определено съгласно одобрените от страна на застрахователя разходи по предоставена фактура, доколкото представените от изборния от ищеца сервиз, а в случай, че разходите не съответстват на необходимите за извършването на ремонта в официален сервиз, по цени договорени със застрахователя. Съгласно т. 77.3 от същите ОУ, в при определянето на обезщетението по представена фактура от избран от заявителя сервиз, с който застрахователят няма договор, стойността на ремонта не може да бъде по-висока от тази на официалния сервиз, договорена със застрахователя. Твърди, че при определяне на застрахователното обезщетение е съобразил тези условия и е изплатил обезщетение в размер на 3 5030.08 лв. Твърди се, че присъденото от съда обезщетение не съответства на реално претърпените имуществени вреди претендираните от ищеца стойности и количество на материалите, количеството труд и цената на сервизния час надвишават обичайните пазарни такива. С оглед заключенията и възрастта на пострадалия автомобил, няма пречка при отстраняване на вредите да бъдат вложени части втора употреба. Това по никакъв начин няма да застраши сигурността и качеството на ремонта. Поради това считат, че с изплащане на застрахователно обезщетение, в размер на 3530.08 лв. са обезщетили вредите в пълен обем. Моли се за отмяна на постановеното решение, като неправилно и вместо него да бъде постановено друго, с което да бъде отхвърлен предявеният иск.

В срока по чл. 263 от ГПК е постъпил е отговор от насрещната страна със становище за неоснователност на въззивната жалба. Твърди се, че причинените вреди, вследствие на застрахователното събитие са на стойност 6 194.48 лв., която представлява действителния размер на претърпените вреди. Тази цена ищецът е заплатил и е представил на застрахователя доказателства за това. Определената от вещото лице средната пазарна цена за отстраняване на щетите е 8 814.86 лв., като това е цената без да се прилага коефициент на овехтяване. Ищецът е заплатил по-ниска стойност за причинените вреди от определената такава, като след извършеното от ответника частично плащане в размер на размер 3 530.08 лв., последният е

задължен за сумата от 2 664.40 лв., която в пълен размер покрива стойността на щетите. При това положение се твърди, че съдът правилно е определил стойността на вредата към датата на настъпване на събитието, без да прилага коефициент на овехтяване. Моли постановеното съдебно решение да бъде потвърдено. Претендират се разноски.

Страните нямат доказателствени искания.

В съдебно заседание въззивникът не изпраща представител. Постъпили са писмени бележки.

В съдебно заседание въззиваемата страна не се представява.

Съдът, след като извърши проверка съгласно изискванията на чл.262 от ГПК, констатира, че въззивната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Настоящата въззивна инстанция приема следното:

Пред РС – Търговище е предявен иск с правно основание на чл. 405, ал.1 от КЗ. В хода на производството от събраните гласни и писмени доказателства, както и от експертното заключение е установен и механизма на настъпване на щетите, както и техният размер.

Видно от съдебно-техническата експертиза, стойността на причинените по автомобила щети надхвърлят многократно неговата пазарна стойност. С оглед на това имат характер на тотална щета, като застрахователят е изчислил и изплатил обезщетение именно за такава щета. Установено е съществуващо застрахователно правоотношение между страните по застраховка „Каско“ по полица № ***** със срок от 18.02.2022г. до 17.02.2023г. за л.а. „Фолксваген“ модел „Пасат“ с рег.№ *****. Щетите по застрахования автомобил са настъпили в срока на договора. Ищецът, в качеството си на собственик на застрахования автомобил е отправил искане за оценка на вреди по застраховка „Каско на МПС“ и е посочил като начин на определяне на обезщетението- по фактури, предварително съгласувани със застрахователя. Извършен е оглед на процесното МПС от служители на застрахователя на 02.10.2022 г., при който са описани увредените части на автомобила. Застрахователят е определил обезщетение за причинените вреди в размер на 3 530.08 лв. Това застрахователно обезщетение е изплатено на 07.11.2022 г. В същото време ищецът е заплатил за ремонт на пострадалия автомобил сумата от стойност 6 194.48 лв., за което е представил на

застрахователя съответните платежни документи- фактура № 0000000540/01.11.2022 г., изд. от „Хрома 2001“ ЕООД, ЕИК ***** гр.Търговище.

За установяване размера на щетите е била назначена САвТЕ, съгласно която, размерът на щетите е 4 708.88 лв., при влагането на оригинални части, а размерът на вредите, определен по средни пазарни цени с части втора употреба е в размер на 3 683.13 лв. Вещото лице е посочило, че влагането на части втора употреба няма да се отрази на основните функции на автомобила. Тази стойност е с приложен коефициент на овехтяване. В допълнителното заключение е определена стойността на щетите без прилагане на коефициентите на овехтяване, при което те са в размер на 8 814.86 лв.

От правна гледна точка съдът съобрази следното: По делото е безспорно, че на 02.10.2022 г., е настъпило застрахователно събитие, при което автомобила на ищеца е пострадал. Автомобилът към този момент е бил, валидно застрахован със застраховка „Каско“ в ответното дружество. Спорът е относно това как следва да бъде определен размерът на щетите. Разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ, предвижда, че при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, като то следва да съответства на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. В тази връзка в ОУ към „Каско на МПС“, относим към отношенията между страните, е предвидено, че при частична щета по МПС, начините на обезщетяване зависи от възрастта на превозното средство, като за автомобили над 5 до 10 години, възможните варианти са следните: 78.3.1 в избран от застрахования сервиз, след предварително съгласие от страна на застрахователя, при спазване на неговите ограничения за стойност на сервизен час и на количество и стойност на материалите за боядисване; 78.3.2 в доверен на застрахователя сервиз, в случай, че при сключване на застраховката е заплатена допълнителна премия, даваща право на такава опция и 78.3.3 по експертна оценка. В конкретния случай, застрахования не може да се ползва от възможността по 78.3.2 от ОУ, като при депозиране на искането за оценка на вреди е заявил желание обезщетението да бъде определено по 78.3.1, по фактури, след предварително съгласуване с дружеството. Очевидно застрахователят не се е съобразил с това искане и е определил размера на обезщетението по експертна оценка.

Ищецът е извършил ремонт на щетите в сервиз, който е в размер на 6 194.48 лв., за което е представил на застрахователя съответните доказателства и платежни документи, а застрахователят е оценил щетите на 3 530.08 лв. При това положение и доколкото страните очевидно не са постигнали съгласие относно начина на оценка на щетите, размерът на застрахователното обезщетение по имуществената застраховка следва бъде равно на размера на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието- чл. 386, ал. 2 КЗ. Обезщетението не може да надвишава действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество. Действителната стойност е стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество - чл. 400, ал. 1 КЗ, а възстановителната е съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка - чл. 400, ал. 2 КЗ. В този смисъл, заключението на експертизата, е че действителната стойност на вредите без прилагане на коефициент за обезценка е 8 814.86 лв. Застрахователят е заплатил обезщетение в размер на 3 530.08 лв., което не покрива действителния размер на вредите. Поради което първоинстанционният съд е присъдил разликата от 2 664.40 лв. С огледи изложеното решението е правилно и в съответствие със закона.

Въззиваемата страна претендира разноски в настоящото производство, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение, в размер на 400 лв. лв. Така определеният размер е към минималния такъв, съгласно Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, с оглед на което не е прекомерно завишен и следва бъде присъден, доколкото са налице доказателства за неговото изплащане.

Водим от горното и на основание чл.272 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 325 от 19.06.2023 г., постановено по гр. дело № 1611/22 г. по описа на Районен съд – Търговище.

ОСЪЖДА „Дженерали Застраховане” АД, ЕИК ***** седалище и адрес гр.София, бул. „Княз Ал. Дондуков”, № 68, представлявано от

юрисконсулт - И. Г. да заплати на А. К. Т. ЕГН ***** от гр.Търговище, ул. „П.“, № 6, ет. 1, ап. 6 направените пред въззивната инстанция разноси в размер на 400 лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____